

Sygn. akt VIII U 1495/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2022 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca Sędzia SO Grażyna Łazowska	

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2022 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury górniczej

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 listopada 2021r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) Sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 1495/21

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 listopada 2021r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu M. W. prawa do górniczej emerytury na podstawie art.50a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2021r., poz.291 ze zm.), gdyż decyzją z 11 marca 2010r. ubezpieczonemu przyznano już emeryturę górniczą, zatem brak jest innego tytułu uzasadniającego przyznanie kolejnej wcześniejszej emerytury górniczej, ponieważ prawo do górniczej emerytury można przyznać tylko raz.

Odwołanie od decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany i orzeczenia co do istoty sprawy, w szczególności przyznania prawa do emerytury górniczej z art.50a ustawy emerytalnej od dnia złożenia wniosku i zobowiązanie organu rentowego do ustalenia jej wysokości przy zastosowaniu 24% kwoty bazowej obowiązującej w dacie złożenia wniosku. Odwołujący wniósł także o obciążenie organu rentowego kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w decyzji skarżonej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 24 września 2001r. organ rentowy przyznał ubezpieczonemu M. W. (ur. (...)) prawo do emerytury górniczej bez względu na wiek (art.50e ustawy emerytalnej), od 20 listopada 2001r.

W rozpoznaniu wniosku ubezpieczonego z 25 lutego 2010r. organ rentowy decyzją z 11 marca 2010r. przyznał ubezpieczonemu emeryturę górniczą ze względu na wiek 50 lat, zgodnie z art.50a ust.2 ustawy emerytalnej, od 1 lutego 2010r. i przeliczył jej wysokość z zastosowaniem nowej kwoty bazowej do części socjalnej świadczenia (24%).

W dniu 3 listopada 2021r. ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury przyznanej na podstawie art.53 ustawy emerytalnej, w oparciu o art.54 ust.4 ustawy emerytalnej, w związku z przepracowaniem co najmniej 30 miesięcy po przyznaniu świadczenia.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy wydał decyzję skarżoną.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów, niekwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. W. nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia czy ubezpieczony spełnia warunki do przyznania emerytury górniczej z art.50a ust.1 w związku z ukończeniem wieku 55 lat. Przyznanie prawa do nowej emerytury wiązałoby się z możliwością przeliczenia świadczenia zgodnie z art.53 ust.4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2021r., poz.291), gdy ubezpieczony legitymowałby się co najmniej 30-miesięcznym okresem ubezpieczenia po przyznaniu prawa do wcześniej przyznanej emerytury.

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy emerytalnej górnicza emerytura przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1,
- 3) nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego albo złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W myśl ust. 2 tego samego przepisu wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Po myśli art. 21 ust. 1 cytowanej ustawy podstawę wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, stanowi:

1) podstawa wymiaru renty - w wysokości uwzględniającej rewaloryzację oraz wszystkie kolejne waloryzacje przypadające w okresie następującym po ustaleniu prawa do renty, z zastrzeżeniem art. 15 ust. 5, albo

2) podstawa wymiaru ustalona na nowo w myśl art. 15.

Zgodnie z ust. 2 przepisu, ust. 1 pkt 1 stosuje się przy ustalaniu podstawy wymiaru emerytury dla osoby, która wcześniej miała ustalone prawo do emerytury.

Według z kolei art. 53 ust. 3 emeryturę, której podstawę stanowi podstawa wymiaru świadczenia, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2, oblicza się od tej samej kwoty bazowej, którą ostatnio przyjęto do ustalenia podstawy wymiaru, a następnie emeryturę podwyższa się w ramach waloryzacji przypadających do dnia nabycia uprawnień do emerytury. Zgodnie jednak z ust. 4, przepisu ust. 3 nie stosuje się, jeżeli zainteresowany po nabyciu uprawnień do świadczenia, którego podstawę wymiaru wskazał za podstawę wymiaru emerytury, podlegał co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu lub ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Sąd orzekający podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach wyrażone

z wyroku z 24 listopada 2015r. sygn. III AUa 2550/14, że przewidziana w art. 50a górnicza emerytura, której nabycie ustawodawca wiąże z osiągnięciem stosownego wieku, uzależnionego od określonego okresu pracy górniczej przewidzianej w art. 50c ust. 1 - pomimo, iż warunki do jej uzyskania określono w dwóch odrębnych ustępach tego przepisu, faktycznie stanowi rodzajowo tożsame świadczenie. W konsekwencji też ubezpieczony, któremu z chwilą osiągnięcia wieku 50 lat przyznano prawo do górniczej emerytury na podstawie ust. 2 omawianego art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. wobec wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, po ukończeniu 55 lat życia - tylko z tej przyczyny - nie nabędzie prawa do górniczej emerytury przewidzianej w ust. 1 art. 50a, albowiem w istocie po jego stronię wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia - nadal uzależnionego od wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej jedynie 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

W konsekwencji też ubezpieczony, któremu z chwilą osiągnięcia wieku 50 lat przyznano prawo do górniczej emerytury na podstawie ust. 2 omawianego art. 50a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tj. wobec wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, po ukończeniu 55 lat życia - tylko z tej przyczyny - nie nabędzie prawa do górniczej emerytury przewidzianej w ust. 1 art. 50a, albowiem w istocie po jego stronię nie wystąpiły jakiegokolwiek przesłanki uzasadniające uzyskanie prawa do kolejnego świadczenia - nadal uzależnionego od wykazania okresu pracy górniczej wynoszącego łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 25 lat, w tym co najmniej jedynie 10 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznania sprawy słusznie organ rentowy skarżoną decyzją odmówił ubezpieczonemu prawa do emerytury górniczej ze względu na wiek 55 lat na podstawie art.50a ust.1 ustawy emerytalnej, gdyż ubezpieczonemu decyzją z 11 marca 2010r. przyznano już prawo do emerytury górniczej z art.50a ust.2 ustawy emerytalnej z uwagi na ukończenie wieku emerytalnego 50 lat. Brak jest obecnie podstaw do przyznania prawa do tego samego rodzajowo świadczenia.

W konsekwencji Sąd uznając skarżoną decyzję za prawidłową z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

(-) sędzia Grażyna Łazowska